

Arrest

nr. 254 427 van 12 mei 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28 - 30
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 23 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de mededeling van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2020 met vermelding: *"Intrekking single permit – Instructie tot eventuele aflevering van een bijlage 51 door de gemeente"*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BONUS, die *loco* advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kreeg op 30 augustus 2019 een gecombineerde vergunning toegekend en er werd hem een verblijfsrecht toegestaan tot 19 augustus 2020.

1.2. De bevoegde gewestelijke overheid nam op 26 oktober 2020 een beslissing om de toelating tot arbeid in te trekken omdat de werkgever aan de Dienst Economische Migratie, afdeling Tewerkstelling en Competenties, had gemeld dat verzoeker de werf verlaten had en met de noorderzon verdwenen was.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) verzond op 27 oktober 2020 de mededeling met vermelding: *"Intrekking single permit –*

Instructie tot eventuele aflevering van een bijlage 51 door de gemeente". Verzoeker werd hiervan op 18 februari 2021 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden 'beslissing', die luidt als volgt:

"(...)

Naam, voornaam : : A(...), M(...) K(...) M(...)

geboren te (...) op (...) nationaliteit: Egypte

verblijvende te (...)

Intrekking single permit - Instructie tot eventuele aflevering van een bijlage 51 door gemeente

Ik deel u mee dat het bevoegde gewest op datum van 26/10/2020 de toelating tot arbeid heeft ingetrokken die eerder was verleend aan betrokkene. U kan deze beslissing in bijlage terugvinden.

De onderdaan van een derde land is bijgevolg niet meer gemachtigd tot arbeid door de bevoegde gewestelijke overheid en dient onmiddellijk zijn activiteiten in loondienst stop te zetten.

Betrokkene beschikt na de beslissing van het gewest over een termijn van 90 dagen (tot 26/01/2021) om een andere geschikte tewerkstelling te vinden en een nieuwe aanvraag single permit in te dienen bij het bevoegde gewest.

Wanneer de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel gedurende de termijn van negentig dagen voorzien in artikel 61/25-2, § 5, van de wet, vervalt, voor zover de minister of zijn gemachtigde geen beslissing heeft genomen die een einde stelt aan zijn verblijf, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hem overeenkomstig artikel 105/4 van voornoemd Koninklijk Besluit een verblijfsdocument overeenkomstig het model van de bijlage 51 af geldig tot 26/01/2021.

Na deze termijn van 90 dagen, ten laatste op 26/01/2021 dient de huidige A-kaart ingehouden te worden (of komt de bijlage 51 te vervallen) en dient betrokkene onverwijld afgevoerd te worden wegens verlies verblijfsrecht op die datum.

Immers, artikel 61/25-2, § 5 van de wet van 15.12.1980 stelt dat overeenkomstig artikel 36, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 het verblijf van de onderdaan van een derde land van rechtswege eindigt negentig dagen na het einde van de arbeidsvergunning, indien hij niet meer mag werken, en dit onverminderd de mogelijkheid van de minister, of zijn gemachtigde, om met toepassing van de artikelen 61/25-7 een einde te maken aan het verblijf.

De motivatie en de beroepsmogelijkheden staan vermeld in de intrekkingbeslissing van het gewest.

"(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

2.2. De verwerende partij werd op 26 maart 2021 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen. De laatste nuttige dag om een nota met opmerkingen in te dienen was maandag 5 april 2021.

De nota met opmerkingen werd op 6 april 2021 per drager aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bezorgd. Artikel 39/59, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. De nota ingediend door de verwerende partij wordt ambtshalve uit de debatten geweerd wanneer zij niet is ingediend binnen de vastgestelde termijn."

De nota met opmerkingen dient bijgevolg uit de debatten te worden geweerd.

3. Over het voorwerp van het beroep

3.1. Verzoeker stelde een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de mededeling van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2020 met vermelding: *"Intrekking single permit – Instructie tot eventuele aflevering van een bijlage 51 door de gemeente"*.

3.2. Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. In artikel 39/1, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet wordt verduidelijkt dat het beroep moet worden ingesteld tegen

“individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”. In de memorie van toelichting bij de vreemdelingenwet wordt gesteld dat voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggesproken naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft, te weten *“een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of toestand dan wel zodanige wijziging te beletten”* (Parl.St., Kamer, 2005-2006, DOC 51 2476/001, 92).

3.3. De ‘betekening’ van de beslissing van de gewestelijke overheid die een einde maakt aan de toelating tot arbeid van de onderdaan van een derde land (conform artikel 36, §1, tweede lid, van het Samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten (hierna: het Samenwerkingsakkoord)) brengt op zich ten aanzien van verzoeker geen rechtsgevolgen teweeg die niet reeds zouden voortvloeien uit de voorafgaandelijke beslissing van de gewestelijke overheid van 27 oktober 2020 waarbij de toelating tot arbeid werd ingetrokken. Artikel 36, §2, van het Samenwerkingsakkoord schrijft immers voor dat het verblijf *“van rechtswege”* eindigt negentig dagen na het einde van de toelating tot arbeid.

3.4. In voormeld artikel 36, §1, van het Samenwerkingsakkoord wordt bepaald dat de beslissing van de gewestelijke overheid om een einde te maken aan de toelating tot arbeid naar de gemachtigde van de staatssecretaris wordt gestuurd, die deze beslissing aan de onderdaan van een derde land *“betekent”*. In de thans bestreden ‘mededeling’ wordt gesteld dat *“(d)e motivatie en de beroepsmogelijkheden vermeld (staan) in de intrekkingsbeslissing van het gewest”*.

3.5. In het Samenwerkingsakkoord worden in de artikelen 37 en 38 de *“rechtsmiddelen”* in kaart gebracht, waarbij *“de aanvrager”* een beroep kan indienen bij de bevoegde gewestminister tegen *“de intrekking van de toelating tot arbeid”* (artikel 37, tweede lid, 3°, van het Samenwerkingsakkoord). *In casu* ging het initiatief dus uit van de bevoegde gewestelijke overheid om de toelating tot arbeid in te trekken, waardoor er tegen de beslissing inzake de gecombineerde vergunning enkel een beroep openstond bij de bevoegde gewestminister.

Ten overvloede stipt de Raad aan dat er voor de onderdaan van het derde land conform artikel 38, eerste lid, van het Samenwerkingsakkoord enkel een beroep openstaat bij de Raad indien de weigerings- of intrekkingsbeslissing betrekking heeft op het verblijfsrecht, waarbij het initiatief uitgaat van de gemachtigde van de staatssecretaris, hetgeen te dezen niet het geval is. Zoals vermeld in de ‘mededeling’ eindigt het verblijf *in casu* van rechtswege, zonder dat er enige beslissing werd genomen door de gemachtigde van de staatssecretaris.

3.6. Ter terechtzitting wordt aan de verzoekende partij de vraag gericht of de bestreden beslissing een aanvechtbare administratieve rechtshandeling uitmaakt. De Raad wijst erop dat het voorwerp van het beroep in wezen een loutere mededeling betreft van een beslissing die uitgaat van de gewestelijke overheid en die *de iure* verblijfsrechtelijke gevolgen met zich brengt. De wijzigingen in de rechtspositie van de verzoekende partij zijn evenwel niet het gevolg van deze ‘mededeling’ die zelf geen rechtsgevolgen teweeg brengt. De bestreden beslissing is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling (*cf.* RvS 4 oktober 2004, nr. 135.663).

De aanwezige raadvrouw van verzoeker blijft het antwoord op de vraag naar het aanvechtbaar karakter van de mededeling schuldig, en benadrukt enkel dat haar cliënt de status van langdurig ingezetene heeft en daardoor in aanmerking komt voor een verblijfsrecht zonder bijkomende voorwaarden inzake tewerkstelling. Deze opmerking heeft echter geen uitstaans met de aanvechtbare aard van de bestreden ‘mededeling’.

3.7. Het voorwerp van het beroep is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling die op basis van de vreemdelingenwet werd genomen.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN